

swětlené, sé wo joho wobzbožnaczej Wutźbe
rozwutžené, z joho swatém Czěwom nasécžené,
z joho wosobnei, za tebe pzelatei, Křiwu na-
powané. Joho Nada bódli wo tebi ha stojí
pzi tebi, tak prajicze, tebi wschitke nuzne Sředki
podawawschi, twojeje Dusche wětžne Zbožo skut-
kuwacž ha dokonecz. Zpóznať wo tém twoju
Wosobnoscz ha Křesczijanstwa Dostoinoscž! Hale
ach! kak pwacžisch ha dzakuwesch so té Bohu
za wschě telei Nadé, kotrež wón tebi pzež to
wopokaza, zo tebe k wěrnomu Křesczijanej žtžini?

Dajcže nam, lubi Bratczja ha Pjeczeljo!
Wosobnoscz ha Wósokoscž naschoho křesczijanstoho
Žtanta ha Namakana hischczen dale rozpomnicž.
— Lei! Bóh nebě móczuwané ha winoité, tebi
taifelei Nadé wopokazacž. Wone su tohodla
samotne Skutkuwana ha Wopokazana joho ne-
zkontžneje Miwoscže ha Dobrocžiwoscže pjecžiwu
nam hubeném ha potrebjacžém Tžwojekam. To-
hodla pische swaté Pawow na swojoho Titusa:
„nětk pak, děž Pjecželniwoscž ha Dobrocžiwoscž
naschoho Kněza ha Zbóžnika so nam wozjewiwa
jo, neismó mó ze Zprawnoscže Skutkuwana, kotrež
mó dokoněli smó, hale po joho Miwoscži wob-
zbožneni, pzež Kcženězu naschoho Zasénaroda ha
pzež Wobnowěno Ducha swateho, kotrohož wón